

Sub imnul iubirii

Lucian Tatar

SUB IMNUL IUBIRII

M-am hrănit cu fulgii
care cădeau din imnul iubirii
Sub cerul mântuirii se înșirau eroii
Adevărului și al Minciunii...
cruci erau răsfirate pe câmpuri,
contrapunerii de nicăieri cotopeau zarea
mi-am pus întrebarea
și am plecat în alte gânduri.
Risipirea vorbea cu Infinitul
Primăvara își ținea iubitul de mână
așteptau ideile să renască ...
Soarele strălucea pe culoarul Antichității
Zeul ceresc desăvârșea necuprinsul
din flori și din zori
se nășteau culori
culorile necunoscute,
pierdute ...se-ntorc în noi
din praf și noroi de istorii
parfum de glorie
ne întorc înapoi
cântă trist un oboi
nemuritoare victorii
se-așterne un covor de gunoi
istorii în spate ,milenii zbuciumate
visuri și copilării furate
unde să mai căutăm dreptate?...
Banul împarte,banul desparte
Frate de frate ,soră de frate
Moartea de viață, viața de moarte
Nații de nații ,pierdute -n destin
Sub imnul iubirii ,sub fulgii de chin
Arhangheli de ceață vor plânge senin!

Lucian Tătar-Poezie
11Mar 2017-0104
Olhao